

บทที่ 5

วิจารณ์และสรุปผลการทดลอง

การศึกษาการเจริญเติบโตของหงส์เหินครั้งนี้ทำให้ได้ข้อมูลพื้นฐานของหงส์เหิน helycetes เริ่มตั้งแต่ข้อมูลของลักษณะทางสัณฐานวิทยาของหงส์เหิน 9 พันธุ์ ไปจนถึงลักษณะของการเจริญเติบโตในหนึ่งวงจรการเจริญเติบโตของหงส์เหิน 4 พันธุ์ รวมถึงรายละเอียดเกี่ยวกับการสร้างและการเจริญของเกรสรดัวผู้และเกรสรดัวเมียของหงส์เหิน 9 พันธุ์ ซึ่งข้อมูลดังกล่าวเป็นประโยชน์ในการนำไปศึกษาต่อเนื่องเกี่ยวกับพีชชนิดนี้ทั้งเรื่องการผลิตและการปรับปรุงพันธุ์ต่อไปในอนาคต

ผลการศึกษาทดลองสรุปและวิจารณ์ได้ดังนี้

1. วงจรการเจริญเติบโต

การศึกษาวงจรการเจริญเติบโตของหงส์เหินมีจุดประสงค์หลักในการหาข้อมูลเกี่ยวกับช่วงการเจริญเติบโตทางใบและทางดอก รวมทั้งช่วงที่มีการสร้างหัวของพีชทดลองในสภาพธรรมชาติ ซึ่งในหงส์เหินแต่ละพันธุ์ที่ทดลองนี้จะมีความแตกต่างในรายละเอียดในข้อมูลดังกล่าวโดยเฉพาะอย่างยิ่งช่วงที่มีการออกดอกและช่วงพักตัว ประโยชน์ที่ได้จากการเจริญเติบโตที่บันทึกในแต่ละกล่าวคือสามารถบอกรายละเอียดของการออกดอกและสภาพแวดล้อมในขณะที่ต้นพีชให้ดอกซึ่งเป็นประโยชน์ในแง่การผลิต โดยใช้ข้อมูลที่ได้จากสภาพธรรมชาติไปช่วยในการปรับสภาพแวดล้อมเพื่อการผลิตในสภาพบังคับ ส่วนในแง่ของการปรับปรุงพันธุ์นั้นทำให้ทราบช่วงเวลาการบานดอกของต้นพีชที่ใช้เป็นต้นพ่อพันธุ์และแม่พันธุ์ ถ้าหากจะผสมพันธุ์จะได้ทราบช่วงเวลาการออกดอก ซึ่งถ้าไม่ตรงกันจะได้หาวิธีการปรับเปลี่ยนหรือบังคับให้ต้นพีชออกดอกให้ตรงกันหรือใช้เทคนิคของการเก็บรักษาและองเกรสรของต้นพ่อพันธุ์ไว้ใช้ในช่วงที่ต้นแม่พันธุ์บานดอก เป็นต้น

จากการศึกษาพบว่าหงส์เหิน 4 พันธุ์ ที่นำมาศึกษาวงจรการเจริญเติบโตนั้นมีการเจริญเติบโตในหนึ่งวงจรการเจริญเติบโตในลักษณะเดียวกันคือการเจริญเติบโตจากหัวเป็นการเจริญเติบโตของใบก่อนดอก ต่อมาเมื่อใบเติบโตไปได้ช่วงหนึ่งแล้วและมีความสูง

และจำนวนใบคงที่แล้วจึงมีการเจริญเติบโตทางคอก ในขณะเดียวกันมีการแปรรูปของรากเพื่อสะสมอาหารเป็นการสร้างหัวใหม่ควบคู่กันไป หลังจากนั้นต้นจึงหมวดอายุและพักตัว การเจริญเติบโตของพืชทดลอง 4 พันธุ์ ดำเนินไปในลักษณะเดียวกัน แต่แตกต่างกันในเรื่อง ช่วงเวลา โดยที่พืชทดลองทุกพันธุ์งอกจากหัวในเดือนพฤษภาคมและหัวใหม่พักตัวในช่วงเวลา โดยที่พืชทดลองทุกพันธุ์งอกจากหัวในเดือนพฤษภาคมและหัวใหม่พักตัวใน GW001 , เดือนพฤษภาคมเหมือนกันแต่ช่วงของการออกผลให้ล้มกันบ้างในแต่ละพันธุ์ กล่าวคือ พันธุ์ GW001 , GW002 และ GW004 เริ่มของการออกผลในเดือนพฤษภาคม ในขณะที่พันธุ์ GW003 ออกผลเร็วกว่า GW002 และ GW004 เริ่มของการออกผลในเดือนพฤษภาคม ในการนี้พันธุ์ GW003 ออกผลเร็วกว่ากว่าพันธุ์ GW001 ด้วยไขร์วาก้าคือ คือเดือนมิถุนายน และทั้ง 4 พันธุ์ ออกบานถึงเดือนตุลาคม แต่พันธุ์ GW001 ออกไขร์วาก้าคือ งานจนถึงเดือนสิงหาคมเท่านั้น

ดังนั้นจากการทดลองจะเห็นได้ว่าช่วงที่ออกบานตามสภาพธรรมชาตินี้เป็นช่วงเวลาค่อนข้างกว้างซึ่งเอื้ออำนวยในเรื่องของการผสมข้ามพันธุ์ในแต่ไม่มีข้อจำกัดในเรื่องช่วงของ การบานดอกพร้อมกันจึงสามารถทำการถ่ายலะองเกสรได้ในสภาพธรรมชาติ สำหรับพันธุ์ GW001 ซึ่งช่วงของการบานดอกสั้นกว่าพันธุ์อื่น ๆ นั้นอาจจะต้องการการศึกษาเพิ่มเติมในเรื่องของการเก็บรักษาและองเกสร

การศึกษาในหัวข้อ 1 นี้ยังได้ศึกษาถึงการเจริญเติบโตของพืชทดลองในเมือง ทำให้ทราบถึงขนาดของต้น ความหนาแน่นของใบบนต้น ความสามารถในการแตกกอ การให้ดอก ของแต่ละต้นในแต่ละกอ ซึ่งเป็นข้อมูลที่สามารถนำไปพิจารณาถึงการนำไปใช้ประโยชน์ในเมืองแต่ละต้นในแต่ละกอได้ ซึ่งอาจจะไม่เหมือนกัน เป็นต้นว่าการใช้เป็นไม้ตัดดอก ไม้กระถาง หรือต่าง ๆ ของแต่ละพันธุ์ได้ ซึ่งอาจจะไม่เหมือนกัน เป็นต้นว่าการใช้เป็นไม้ตัดดอก ไม้กระถาง หรือไม้สนาน และเพื่อการนำไปพิจารณาถึงการเลือกใช้เป็นต้นพ่อพันธุ์หรือแม่พันธุ์เพื่อให้ลักษณะที่ต้องการแก่ลูกผสม

การศึกษาที่มีความสำคัญอีกส่วนหนึ่งคือการศึกษาลักษณะทางสัณฐานวิทยาของพืชทดลอง โดยที่ลักษณะทางสัณฐานของแต่ละพันธุ์จะบอกได้ถึงลักษณะประจำพันธุ์ของแต่ละพันธุ์ได้ซึ่งเป็นข้อมูลที่จะต้องบันทึกไว้ถ้าจะใช้พันธุ์เหล่านี้เป็นพ่อพันธุ์แม่พันธุ์ในโปรแกรมการปรับปรุงพันธุ์ของพืชชนิดนี้ การศึกษาสัณฐานของพืชทดลองนี้พบว่าการศึกษาในพันธุ์ GW001 และ พันธุ์ GW004 นั้น ตรงกันกับการศึกษาของนิตยา (2544) โดยที่พันธุ์ GW001 คือ Globba winitii Gagnep. และ พันธุ์ GW004 คือ G. rosea Gagnep. ส่วนในพืชทดลองพันธุ์ อื่น ๆ นั้นยังไม่พบว่ามีการรายงาน

ลักษณะทางสัณฐานของทรงส์เหินสรุปได้ คือ เป็นพืชใบเลี้ยงเดี่ยว ลำต้นเรียวๆ มีสีเขียว ต้นมีลักษณะเป็นปล้องสั้น บริเวณโคนมีใบที่เป็นกาบใบสั้น ๆ หุ้มอยู่รอบปล้อง โดยหุ้มส่วนลำต้นไว้ด้านใน ปล้องที่อยู่เหนือขึ้นมา มีลักษณะเรียวยาว และปล้องปลายสุดเป็นก้านช่อดอก รากเป็นรากฟอยที่ต่อมาส่วนโคนของรากขยายขนาดออกเพื่อสะสมอาหาร ในขณะที่ ก้านช่อดอก

ส่วนอื่นของรากหังคงเป็นรากปกติ ใบเรียงตัวแบบเวียนรอบลำต้นซึ่งลักษณะการเรียงตัวของใบที่พับจาก การศึกษานี้ค้านกับผลการรายงานของกำปั่น (2541) ซึ่งรายงานว่าการเรียงตัวของใบเป็นแบบสลับรูรานะเดียว ในมีสีเขียวประgonด้วยกาใบซึ่งหุ้นปล้องไว้โดยมีส่วนปลายของกาใบเป็นแผ่นในใบรูปหอกปลายใบเรียบแหลมขอนใบเรียน มีเส้นใบแบบขนาน เห็นเส้นกลางใบชัดเจน ผิวใบเรียน โดยที่พันธุ์ GW007 ด้านใต้ใบ ขอบใบ และเส้นใบมีสีแดง และพันธุ์ GW002 ในมีขนเส้นเล็ก ๆ ปักคุณ ชุดดอกเป็นช่อกระจะหรือช่อกระจะแยกแขนง มีทั้งช่อที่มีลักษณะช่อสั้นและแน่นก้านชุดดอกทำมุกจากกับลำต้น และชุดดอกแบบช่อยาวหลวงและห้อยลงในประดับมีหลายสีแตกต่างกัน คือ ขาว เขียว ชมพู และ ม่วง ขึ้นกับพันธุ์ ดอกย่อยเกิดอยู่ที่ซอกใบประดับ พืชทดลองพันธุ์ GW007 และ GW008 สามารถติดฝักได้ในสภาพธรรมชาติและฝักเป็นแบบผลแห้งแตก หัวเป็นแบบเหง้าสั้นและมีการเจริญเติบโตแตกออกทางด้านข้าง หัวมีรากสะสมอาหารติดเป็นกระจุกที่โคนหัว นอกจากนี้ซึ่งมีหัวย่อยที่เกิดบนช่อดอกภายในซอกของใบประดับมีลักษณะเป็นหัวแน่นแข็ง กลมเรียว ซึ่งพบในพันธุ์ GW002 , GW003 , GW004 , GW005 และ GW006

2. การเจริญเติบโตจากหัวย่อย

การศึกษาในหัวข้อที่ 2 นี้มีจุดประสงค์หลักในการทราบข้อมูลการอ斫ออกของต้นที่เจริญเติบโตจากหัวย่อยซึ่งถ้าหากต้นพืชดังกล่าวสามารถให้ดอกได้จะมีโอกาสในการใช้เป็นไม้ดอกกระถางขนาดเล็กได้ จากผลการศึกษาโดยใช้หัวย่อยของพันธุ์ GW004 พบว่า ต้นจากหัวย่อยมีการเจริญเติบโตเป็นไปในลักษณะเดียวกับกับต้นที่ปลูกจากหัวแบบเหง้า และต้นที่เจริญเติบโตจากหัวย่อย 1 หัว มีการแตกกอและให้ช่อดอกได้ เช่น กัน แต่ช่อดอกมีขนาดเล็กกว่าทำให้เป็นที่น่าสนใจในการพัฒนาให้เป็นไม้ดอกกระถางขนาดเล็กได้ และควรที่จะต้องศึกษาในพันธุ์อื่น ๆ ที่ให้หัวย่อยด้วยว่าถ้าปลูกจากหัวย่อยแล้วต้นที่ได้จะมีพฤติกรรมเช่นเดียวกับพันธุ์ GW004 หรือไม่ ทั้งนี้ผลการศึกษาในหัวข้อนี้สอดคล้องกับรายงานของนิตยา (2544) ที่ศึกษาการเจริญเติบโตจากหัวย่อยของ *G. rosea* Gagnep. ซึ่งในการทดลองนี้ใช้หัวย่อยที่มีขนาดใกล้เคียงกัน แต่尼ยารายงานไว้แตกต่างกันเล็กน้อยคือช่อดอกไม้มีดอกจริง มีเพียงหัวย่อยบนช่อดอกในตำแหน่งที่ควรจะเป็นดอกจริง แต่ในการทดลองครั้นนี้พบว่ามีดอกจริงเกิดขึ้นบนช่อดอก

3. การสร้างและการเจริญของเกรสรตัวผู้และเกรสรตัวเมีย

การศึกษาในหัวข้อที่ 3 นี้มีจุดประสงค์หลักคือการทราบถึงความสมบูรณ์ของเกรสรตัวผู้และเกรสรตัวเมียของพืชทดลองเพื่อประกอบการพิจารณาการเลือกต้นพืชเพื่อเป็นพ่อและแม่พันธุ์

ที่อื้ออำนวยความสำเร็จในการผสมพันธุ์และการสร้างพันธุ์เพื่อการสร้างลูกผสม จากการศึกษาพบว่า การสร้างและการเจริญของเกสรตัวผู้และเกสรตัวเมียของพืชทดลอง 9 พันธุ์ เป็นไปในลักษณะเดียวกัน คือ ดอกเริ่มสร้างอับ朵องเกสรตั้งแต่ระยะที่ดอกบังอ่อนมาก คือ มีความยาว 0.01 ซม หรือต่ำกว่า และเมื่อดอกมีขนาดใหญ่ขึ้น คือ 0.5 ซม โดยประมาณ ดอกจะมีส่วนประกอบของดอกสมบูรณ์แล้วและดอกเหล่านี้บังคงเป็นดอกตุมอยู่ การเจริญของละอองเกสร เป็นไปอย่างรวดเร็ว และ อันละอองเกสรของดอกส่วนใหญ่แตกออกและปล่อยละอองเกสรออกมานะในระยะที่ดอกบังไม่บาน ส่วนเกสรตัวเมียนั้นมีการเจริญช้ากว่าเกสรตัวผู้เล็กน้อย ในทุกพันธุ์ พบว่ามีการสร้างเกสรทั้ง 2 ชนิดสมบูรณ์ตั้งแต่ระยะดอกบาน แต่ละอองเกสรของดอกบานนั้นมีเพียงเล็กน้อยอยู่ภายในอับ朵องเกสร

จากข้อมูลที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่าในการดำเนินการผสมเกสรของดอกทรงส์เหินนั้นควรจะต้องพิจารณาถึงช่วงการบานของดอกและการปล่อยละอองเกสรด้วย กล่าวคือ ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาพบว่าดอกทรงส์เหินทุกพันธุ์บานดอกเพียง 1 วัน แล้วเที่ยวนไป ดังนั้นช่วงเวลาของการผสมของเกสรตัวเมียจึงสั้น และประกอบกับการปล่อยละอองเกสรของดอกนั้นเกิดขึ้นในระยะที่ดอกบังไม่บาน เมื่อดอกบานจึงนำจะเหลือละอองเกสรน้อยมากอยู่ในอับ朵องเกสร ซึ่งปัจจัยนี้ น่าจะมีส่วนอย่างมากในการเป็นข้อจำกัดของโอกาสของการเกิดการผสมเกสรในสภาพธรรมชาติ รวมถึงการถ่ายละอองเกสรด้วยมือด้วย จึงควรที่จะมีการศึกษาในเรื่องนี้ต่อไป

อย่างไรก็ตามผลการศึกษาพบว่ามีการติดฝักในสภาพธรรมชาติและบางกรณีฝักแก่และเมล็ดแก่ได้ แต่หลายกรณีพบว่าฝักอ่อน ไม่เจริญต่อจนกระทั่งแก่ และเมื่อศึกษาเนื้อเยื่อของรังไข่พบว่าในบางพันธุ์รังไข่สมบูรณ์ ไปอ่อนสมบูรณ์จนกระทั่งระยะติดฝัก แต่ในพันธุ์ส่วนใหญ่ ไปอ่อนนั้นสายและเที่ยวนไป ข้อมูลนี้น่าจะชี้ให้เห็นว่ามีความเป็นไปได้ในการติดฝักแต่ฝักไม่เจริญต่อ จึงควรที่จะมีการศึกษาต่อเนื่องเพื่อหาวิธีรักษาฝักอ่อนให้เจริญต่อไปจนแก่เพื่อประโยชน์ในการได้เมล็ด

อนึ่งการศึกษานี้เนื้อเยื่อของดอกไม่ว่าจะเป็นดอกทั้งดอกหรือบางส่วนของดอกก็ตาม มีอุปสรรคในการดำเนินการหลายประการ เช่น ลักษณะของดอกซึ่งเป็นดอกแบบไม่สมมาตร คือมีลักษณะโค้งงอและบิดไปมาทำให้การตัดเนื้อเยื่อให้ได้ระนาบตามที่ต้องการนั้นเป็นไปได้ยาก จึงเป็นอุปสรรคในการตัดเนื้อเยื่อให้ได้เนื้อเยื่อที่มีส่วนประกอบของเกสรผู้และเกสรตัวเมีย ครบสมบูรณ์ในแต่ละระยะของการเจริญ และปัญหานี้ในเรื่องการตัดเนื้อเยื่อของฝักที่มีขนาดใหญ่ ทำให้ตัดเนื้อเยื่อได้ไม่ครบสมบูรณ์ซึ่งมีโอกาสที่จะเกิดการตกหล่นของข้อมูลที่มีประโยชน์ได้